

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro regionální rozvoj

2011/2071(INI)

13. 7. 2011

STANOVISKO

Výboru pro regionální rozvoj

pro Hospodářský a měnový výbor

k Evropskému semestru pro koordinaci hospodářských politik
(2011/2071(INI))

Navrhovatel: Michael Theurer

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Hospodářský a měnový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. podtrhuje zásadní úlohu politiky soudržnosti jakožto klíčového nástroje strategie Evropa 2020; je toho názoru, že silná a dobře financovaná politika soudržnosti je díky svým dlouhodobým rozvojovým programům, svému rozpočtovému rozměru, decentralizovanému správnímu systému a přijetí priorit EU pro udržitelný rozvoj efektivním nástrojem ke splnění strategie Evropa 2020 a předcházení budoucím hospodářským a finančním krizím; v této souvislosti zdůrazňuje, že pro dosažení cíle strategie EU 2020 je důležitá účast regionů;
2. poukazuje na to, že pro politiku soudržnosti je podstatné její široké přijetí, uplatňování konzistentních přístupů a dobré finanční zajištění;
3. poukazuje na to, že regionální politika disponuje díky uplatňování koncepce víceúrovňové správy konsolidovanou metodikou pro integrovaný přístup a spolehlivý systém řízení zaměřený na mobilizaci místních investic a vytváření pobídek k novým iniciativám, což by mohlo vhodným způsobem podpořit účinnost hospodářských politik a rozvoj větší synergie mezi rozpočty EU a členských států; vyzývá proto Evropskou komisi, aby předložila konkrétní doporučení, jakým způsobem lze k tomuto účelu v rámci operačních programů využívat strukturálních fondů;
4. domnívá se, že je velmi důležité, aby politika soudržnosti sehrála určitou úlohu v procesu překonávání problémů spojených se snižováním strukturální nerovnováhy a vnitřních nerovností v oblasti hospodářské soutěže, a poukazuje přitom na to, že politiky musí být přizpůsobeny konkrétním podmínkám a potřebám regionů, aby se maximalizoval jejich potenciál a zmírnily jejich nevýhody;
5. poukazuje na to, že klíčové vnitrostátní cíle ujednané v Evropské radě se ve většině oblastí nepodařilo ani zdaleka splnit; vyjadřuje politování nad tím, že vnitrostátní cíle nejsou ambiciózní, nad přehnanou fixací na krátkodobé výsledky a nad tím, že členské státy EU jsou ve většině oblastí stále velice vzdáleny splnění klíčových cílů EU, které Evropská rada ujednala; žádá, aby se priority politiky soudržnosti staly předmětem strukturované a včasné debaty o zaměřeních ročního rozpočtu, zevrubného předběžného posouzení dopadů a na výsledcích založeného plánování politik a vypracovávání projektů; vyslovuje politování nad skutečností, že členské státy používají pro stanovování vnitrostátních cílů různé metody, a vyzývá Komisi, aby se zabývala možností vypracování pokynů v této oblasti; poukazuje na to, že na realizaci záměrů v oblasti zaměstnanosti, výzkumu a vývoje, účinného využívání energie, terciárního vzdělávání a chudoby je třeba vynaložit ještě další úsilí;
6. připomíná, že velký význam pro rozvoj národních programů má v rámci evropského semestru regionální politika, a to zejména v tom smyslu, že vytyčuje cíle a stanovuje opatření na posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti;
7. zdůrazňuje, že mnohé členské státy musí zlepšit konkurenceschopnost svých regionů, aby

byly schopny odstranit makroekonomickou nerovnováhu;

8. považuje proto za nezbytné, aby se soudržnost zaměřovala rovněž právě na posílení regionálního (nikoli pouze vnitrostátního) potenciálu a zejména zainteresovaných stran; je přesvědčen, že zvyšování regionálního potenciálu v koordinaci se zvyšováním potenciálu vnitrostátního učiní z politiky soudržnosti opět nezbytný nástroj pro vytváření potřebných synergií;
9. zdůrazňuje úlohu politiky soudržnosti v souvislosti s plněním evropských rozvojových cílů a zajištěním rozpočtové kázně; podporuje v této souvislosti proces víceúrovňového rozhodování a víceúrovňové odpovědnosti za rozpočtovou kázeň;
10. poukazuje na to, že strategie Evropa 2020 potřebuje výraznější územní rozměr; zastává proto názor, že strategie, která bude s ohledem na specifika a různé stupně rozvoje evropských regionů umožňovat přímé zapojení regionálních a místních orgánů a partnerů do plánování a provádění příslušných programů, povede k většímu pocitu odpovědnosti za dosažení jejich cílů na všech úrovních a na místní úrovni zajistí lepší povědomí o stanovených cílech a dosavadních výsledcích;
11. vyzývá členské státy a jejich regiony, aby do práce na vnitrostátních reformních programech a programech rozvoje a soudržnosti intenzivněji zapojily vnitrostátní a regionální parlamenty, sociální partnery, orgány státní správy a občanskou společnost a pravidelně je s nimi konzultovaly; zdůrazňuje v této souvislosti potřebu včasného zapojení Výboru regionů jakožto platformy pro koordinaci regionů, které v jejím rámci podávají zprávu o aktuálním stavu regionální a místní účasti na evropském semestru.
12. poukazuje na to, že Parlament by měl sehrát zásadní roli při zajišťování plné demokratické legitimacy evropského semestru; vyzývá proto Evropskou komisi, aby Parlament a jeho příslušné výbory plně zapojila; zdůrazňuje, že významnou úlohu v hodnocení a zvyšování účinnosti evropského semestru by mohl plnit Výbor regionů, zvláště pak s ohledem na jeho významnější institucionální funkci, která mu přísluší na základě Lisabonské smlouvy; konstatuje, že regiony a místní orgány měly na vytváření koncepce národních programů v rámci stávajícího evropského semestru minimální podíl; požaduje, aby bylo výslovně a pro každý členský stát stanoveno, jakým způsobem se budou na tomto procesu podílet regiony a místní orgány v příštím roce.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	12.7.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 41 - : 4 0 : 1
Členové přítomní při konečném hlasování	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikošášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Norica Nicolai